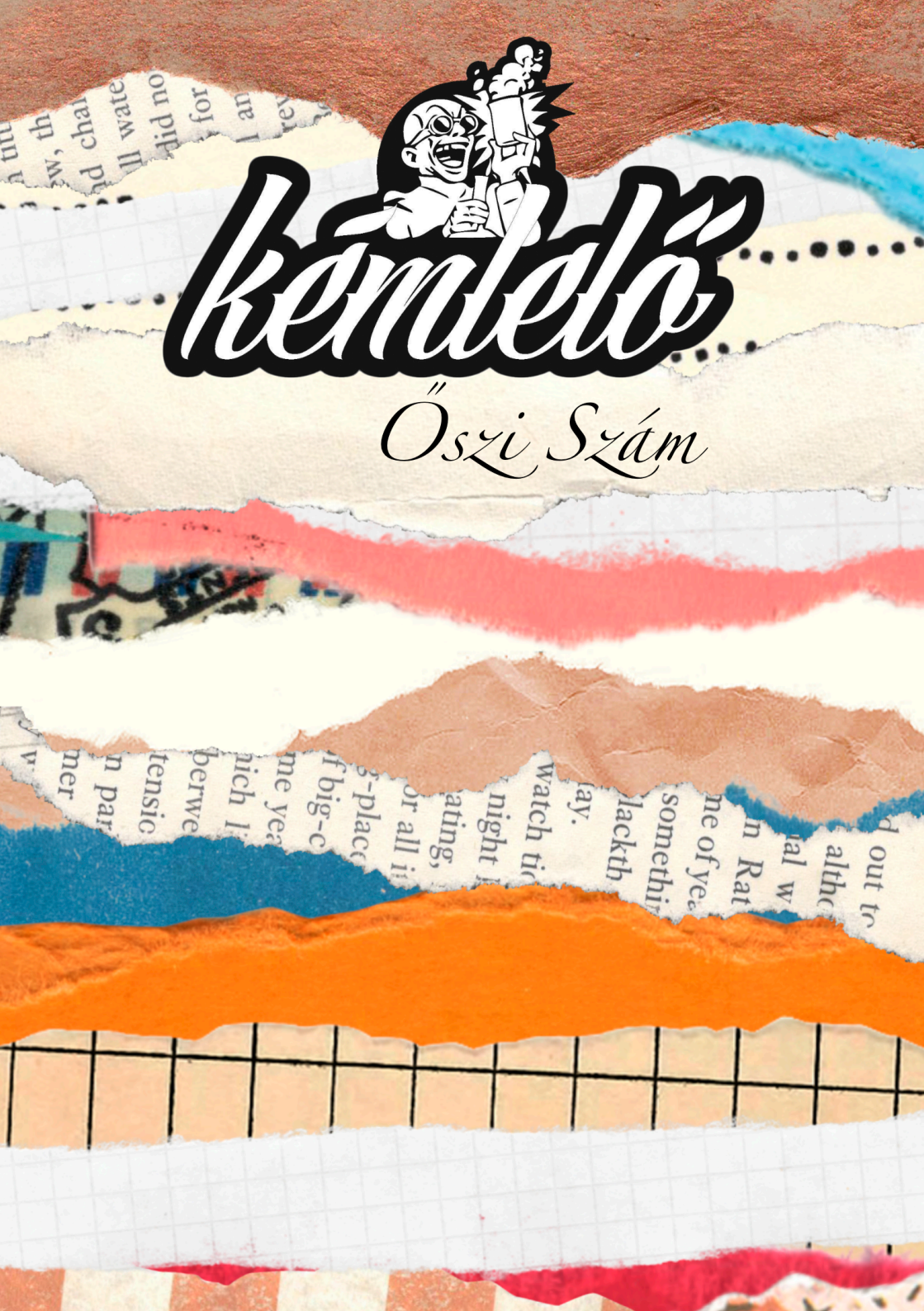
kémelő
Őszi Szám

IMPRESSZUM

Főszerkesztő Grieszler Hédi

Főszerkesztő-helyettes Hegedűs Ádám Gábor

Felelős szerkesztők Kelemen András Kristóf
Szabó Boglárka
Gass Eszter

Olvasószerkesztők Grieszler Hédi
Hegedűs Ádám Gábor
Szabó Bence István

Tördelőszerkesztők Grieszler Hédi
Szabó Emese Kinga

Írók Antal Balázs
Bajkai Boróka
Biacs Bálint
Fehér Anna
Hegedűs Ádám Gábor
Horváth Márk Sándor
Szabó Bence István

Borító Pfeil Anna

Kémlelő

A Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar Hallgatói Képviseletének ingyenes kiadványa.

Kiadja a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem.

facebook.com/kemlelo instagram.com/kemlelobme kemleloszerk@gmail.com

TARTALOM

(ÁL)HÍREK
4

LOGIGRAFIKA
5

MŰELEMZÉS
6

A KOMPETITÍV ALKOHOLIZMUS ALAPJAI 1.
10

(ÁL)HÍREK 2.0
12

A TÁBORTŰZ IVÓ ISTENEI
15

FILMEK, AMIKET ÉRDEMES FELJAVÍTANI
18

BME TISZTELETBELI LAKÓI 3. RÉSZ
20

HOVA ÜLJEK?
22

INNI VAGY TANULNI
23

(Ál)Hírek

Bálint

Falnak rohanva találta meg a 26½-es termet egy hallgató a K épületben

Egy BME-s hallgató kedden reggel nekifutott a K épület második emeletén található 26-os és a 27-es terem közötti falnak. Gond nélkül haladt át rajta.

A történteket megfigyelők szerint addigra már húsz perce bolyongott az emeleten. Egy ponton megállt a két ajtó közötti fal előtt. Elővette a telefonját, felnézett, majd vissza a kijelzőre. Néhány másodpercig némán töprengett, aztán ismét a falra nézett. Hosszasan kifújta a levegőt. Ezután egyszerűen nekifutott.

„Utólag visszagondolva a falon átmenni teljesen logikus. A teremszámozásból kiindulva ez a legkevésbé ésszerűtlen döntés." – nyilatkozta az egyik jelenlévő.

Mindeközben egy másik hallgató váratlan felfedezésre tett szert, amikor a mosdót keresve véletlen kinyitotta az egyik, korábban használaton kívülinek hitt ajtót a pincében. A kutatók megerősítették, hogy az ajtó közvetlen összeköttetésben áll a világegyetem geometriai középpontjával.

Matematikusok megfejtették a Riemann-sejtést általkém ppt-k segítségével

A matematikusok több mint 160 éve keresték a bizonyítást egy megoldhatatlannak hitt matematikai problémára. Az áttörés akkor következett be, amikor kezükbe került az általános kémia tárgy egyik ppt-je.

„Eleinte nem értettük, miért következik egy exponenciális görbe után egy medence, pedig majdnem kiszúrta a szemünket. Ez volt a bizonyítás hiányzó lépése." – nyilatkozta a kutatócsoport vezetője.

A felfedezés hírére a világ vezető matematikai intézetei ideiglenesen felfüggesztették kutatási programjaikat, és sorban kezdték letölteni a VBK-s előadásanyagokat. A cikk írásának idején a Harvard már megkezdte a Vegymű I. teljes jegyzetanyagának átvizsgálását, miután felmerült a gyanú, hogy a Goldbach-sejtés megoldásához visszafele kellene olvasni a jegyzetet.

Őrizetbe vettek egy BME-s hallgatót, miután rábukkant az amerikai atomfegyver-rendszer indítókódjaira

Kedd reggel több kollégista is szirénákra ébredt a Martos Kollégiumban. Percekkel később egy másodéves hallgatót vezettek ki tetőtől talpig felfegyverzett katonák az épületből, miután az amerikai nemzetbiztonsági szolgálatok riasztást adtak ki az atomfegyverek indítókódjainak esetleges illetéktelen hozzáférése miatt.

A rendőri jelentés szerint a hallgató egy tantárgy követelményét kereste, miután oktatója e-mailben jelezte, hogy feltöltötte. A gyanúsított a keresés során előbb négy különböző Moodle-felületre, két elfeledett tanszéki szerverre, valamint egy 2009 óta frissítetlen honlapra jutott el. Azt, hogy pontosan hogyan került tovább ezekről az oldalakról az indító kódokig, maga sem tudta megmagyarázni.

Az incidens után 3 órával az oktató újabb üzenetet küldött a hallgatóknak: „Elnézést, most látom, hogy mégsem töltöttem fel, egy pillanat és frissítem..."

Logigrafika

F. Anna

	1	3	3 2 1	5 1 1	5 2 2	6 2	5 6	9 5	15 1	19	15 1	9 5	5 6	6 2	5 2 2	5 1 1	3 2 1	3	1
1																			
3																			
5																			
5																			
171																			
272																			
272																			
272																			
272																			
353																			
252																			
23332																			
292																			
17																			
11																			
7																			
515																			
212																			
3																			

Műelemzés

Ebben a cikkemben Gatter Yankee Kattog a szülinapom című művét fogom elemezni. Egy ekkora mű értelmezése, mi több helyes értelmezése rendkívül nehéz feladat az alkotó művész mélyenszántó szellemi háttere és a szövegben rejtőző egymásba ágyazott jelentésrétegek kölcsönhatásai miatt. Mielőtt nekikezdenék a műnek, hadd ejtsek előbb néhány szót a művészről magáról, és az alkotás történelmi hátteréről.

Márk

Gatter Yankee nagyjából egy éve vált a magyar komolyzene meghatározó alakjává. Szövegeinek ritmusossága a hexametert megszégyenítő magasságokat súrol, egymásba ágyazódó allegóriáinak komplex és színes fonata garantálja, hogy minden számának meghallgatása újra és újra egyedi és friss élményt nyújt. Azon kérdésre, hogy mi motiválja arra, hogy dalról dalra megújuljon és megreformálja a líra műfaját, általában a modern magyar komolyzene kétségbeejtő helyzetét hozza fel, mondván: Nem ezért halt meg Mollywood!

Ezek után kezdjük is az elemzést az első versszakkal:

Nincs semmi gondom, reggel van az idő napos

Mindenki tudja, hogy én vagyok a szülinapos.

Először csak általánosságban: A vers kétsoros versszakokból áll, ahol a két sor a-a, azaz páros rímmel rímel. A sorok szótagszáma nem kötött. Az első sor rögtön egy mesteri burkolt párhuzamot von az időjárás és a lírai én hangulata között. Nem mondja ki egyértelműen, hogy az idő napossága eredményezi-e a gondtalanságot, vagy fordítva, de a két tagmondat összekapcsolása félreérthetetlenül sugallja, hogy a természet és az időjárás kölcsönhatásban van a lírai én lelkivilágával. A második sor egészen brilliánsan hajlik önmagába. Ez annak köszönhető, hogy a dalt énekelve ebben a sorban közli mindenkivel, hogy ő a szülinapos, és ezzel egyszerre azt állítja, hogy az előbbi tényről mindenki tud. Ez innentől egy gyönyörű körbe zárul, hiszen ahogy kimondja a szavakat, hogy a szülinaposságáról mindenkinek tudomása van, az állítása triviálisan igazzá válik, hiszen tényleg mindenki tudja, hogy ő a szülinapos, mert az előbb mondta el.

Ezután a refrén következik:

Remek a hangulatom -tom -tom -tom -torotom -tom

Ma van a szülinapom -pom -pom -pom -porpom -pom

Remek a hangulatom -tom -tom -tom -torotom -tom

Ma van a szülinapom -pom -pom -pom -porpom -pom.

A refrén legfigyelemreméltóbb része a „szülinapom-pom-pom-porpom-pom” és a „hangulatom -tom -tom -tom -torotom -tom”. A címe ellenére a dal sehol sem állítja, hogy a születésnap kattogna, azonban a pom-pom-ok és tom-tom-ok pattogó, feszes hangzásán keresztül a művész képes ezt a jelentést pusztán nonverbális eszközökkel átadni. Itt jegyezném meg, hogy a fentiek fényében már talán kezd látszódni, miért nevezik Yankeet korunk József Attilájának.

A továbbiakban a refrén által definiált kattogó hangulat egyre jobban eluralkodik a dalon, fokozatosan gyorsul a tempó, ezzel a születésnap jelképes boldogsága is egy csúcspont felé tart, szinte eksztatikus magasságokba ível a költemény konstrukciója.

Második versszak:

Az idő rohan, velem is egy év elszaladt,

Ezért most látszik egy szarkaláb a szemem alatt.

A második versszaknak különös irodalomtörteneti jelentősége van. Az MTA hivatalos „Az idő múlását legszebben kifejező sorok” rangsorában, ugyanis kétezer év után, ezen sorok taszították le Petőfi Sándor „Elhull a virág, eliramlik az élet.”-ét a trónról. A szarkalábat sokan a szem alatt látszó kis fekete fityfeneként szokták értelmezni. Habár az értelmezés nem helytelen, súlyos hozzánemértésre vall. A szarkalábat itt szó szerint kell értelmezni. Yankee itt a szarkát, mint az elmúlás madarát jeleníti meg. Köztudott, hogy a szarka egy lopós madár, ezért szerepe az elmúlás szimbólumaként értelmezhető úgy, hogy ő az, aki ellopja az ember fiatalságát (a jegyzőkönyvírás mellett). A szarkaláb megjelenése a lírai én szeme alatt, azonban valami sokkal baljósabbat sejtet. A madár nem csak ellopta a fiatalságát, de az arcára is taposott, megalázta és megöregítette a lírai ént. A fentiek fényében látható, hogy a szarkaláb itt szignifikánsan sötétebb jelentéstartalmat hordoz, mint a szemek alatti kis fekete lófütty. (A szignifikáns kifejezést 0.99 es konfidenciaszint mellett értjük. Az elvégezett kétmintás T próba a null-

és ellenhipotézisekkel a szám pí-edik oldalán lévő függelékben található)

Harmadik versszak:

Fordítva élek, és nem leszek már agilisabb

Ki tudja miért, annál inkább szenilisebb

A harmadik versszakot Yankee elképesztő erejű felütéssel kezdi. A fordítva élés a világunk szellemi hanyatlásával való szembefordulásra utal. Ahogy Yankee életfilozófiájában kimondja: Nem ezért halt meg Mollywood! Azaz nem ért egyet a világ haladásával, úgy gondolja csak akkor őrizheti méltón Mollywood emlékét, ha fordítva él. Mennyi minden bújik meg ebben a két szóban! A fent kifejtett költői képnek egyébként saját pszeudolingvisztikai neve is van, ami most nem jut eszembe, szóval hívjuk csak Norbertnek. A „Fordítva élek” utal még Pepsi B. legendás filozófus fontos szavaira is: „Inkább élek fordítva, mint ordítva!”

A versszak lezárása ismét megcsillogtatja a szerző tehetségét. Ahogyan arról beszél, hogy egyre inkább szenilisebb lesz, okosan egy példát is csempész a szövegbe ennek alátámasztására. A szemfülesebb olvasóinknak feltűnhetett már, hogy az „agilisabb” és a „szenilisebb” egyáltalán nem rímel egymással. A művész ezzel azt fejezi ki, hogy valóban szenilis, hiszen a második sor végének megírásakor már elfelejtette, hogy mire kéne rímelnie az első sorból! Ez, Hölgyeim és Uraim, a líra művelésének mesteri szintjére utal.

Negyedik versszak:

Egy idő óta, folyton elhagyom a szemüveget,

Nananana és nem tudom a szövegemet.

A negyedik versszak elképesztő módon, még az előzőeknél is magasabb fokozatra kapcsol. Az első sor látszólag semmi különöset nem rejt. Azonban a másodikkal interkalálódva, elképesztő alkotói zsenialitásra derül fény. Itt kifejti Yankee, hogy nem tudja a szövegét, és ezt visszamenőlegesen illusztrálja is. Felmerül a kérdés, hogy miért előbb nanana-zik, mint hogy közölné az okát, miszerint nem tudja a szövegét. Itt nyilvánul meg igazán, mekkora klasszis Yankee. Emlékeztek az előző versszakra? Ott azt mondta, fordítva él! Tehát mégsem borul fel az ok-okozati sorrend, mindössze fordítva kell hallani a két sort! Ez még nem minden! Az előző versszakból megtudtuk, hogy a lírai én szenilis lett. Ez a tény pedig egészen nyilvánvalóan megmagyarázza az egész versszakot!

A szenilissége miatt hagyja el a költő a szemüvegét és felejti el a szövegét. A vers epikusan hurkolódik önmagába.

Végül az utolsó versszak:

Mostantól fáj már a derekam és hull a hajam

Hangosan sikíts, ha azt akarod, hogy meghalljam!

Az utolsó két sor már csak korona az eposzi ívű művön. Az első sor az öregség keserves fájdalmait részletezi szívbemarkolóan, míg a második sor egy különösen fájdalmas tényre mutat rá: A zenész, a muzsikus, a lírai én elveszíti a hallását is. Hallás nélkül pedig olyanná válik, mint Beethoven, immár csak a fejében szól a dallam. A közönség azonban még hallgatni és értékelni fogja a zsenit, aki a zenéjét már csak úgy hallhatja, ahogy az a saját fejében szól.

Nem vagyok rá méltó, hogy egy ekkora mű felett ítéletet mondjak, de úgy gondolom, hogy a fentiekkel sikeresen illusztráltam, hogy Yankee miért domináns és felsőbbrendű személyisége korunknak. Látszólag mindent kielemeztem a versből, azonban ez mind még csak a felszín. Az általam felboncolt jelentésárnyalatok alatt egyre újabbak és újabb tárulnak fel minden hallgatással. Köszönöm a Tisztelt Olvasónak, hogy szerény elemzésem olvasására fordította becses idejét, és végszóként megkérem, hogy emlékezzem Pepsi B. és Gatter Mester szavaira: Inkább éljünk fordítva, mint ordítva.

PS: Rossz nyelvek plagizálással gyanúsítják Gatter Yankeet, miszerint a Kattog a szülinapom című szám szövegét aljas módon az Alma együttestől nyúlta le. Mivel a vádat minden kétséget kizáróan alátámasztó bizonyíték a kiadás napjáig nem jutott szerkesztőségünk birtokába, így az ártatlanság vélelmének jogán, a dal szerzői jogait teljes mértékben Gatter Yankeenek tulajdonítjuk.

A kompetitív alkoholizmus alapjai
I. laboratóriumi gyakorlat

Márk

Mérés címe:

A busz és a szopola összehasonlítása berúgási hatékonyság szempontjából

Mérésvezető: Macskám Gilbert

Dátum: 2026. 09. 24.

Mérés célja:

Statisztikai megfontolások segítségével meghatározni, hogy a szopolától, vagy a buszozástól lehet jobban berúgni

A gyakorlaton használt vegyszerek egészségkárosító hatása, elsősegélynyújtás, hulladékkezelés:

Etanol:

- Orvosság, egészségkárosító hatásai az elvonási tünetek.
- Elsősegélynyújtás csak szélsőséges esetben lehet szükséges, taktikai hányás formájában, lehetőleg a mosdóban, vagy saját szobában.
- Ha a szájon és garaton kívül bármi mással kapcsolatba kerül, az súlyos pazarlásnak minősül, ebben az esetben az elpazarolt mennyiség pótlásának költségeit a hallgató köteles megtéríteni.

Részeg vegyészhallgató:

- Néha nehezen kezelhető, rumadai-jal, temptationnel és a gólyatáncának zenéjével könnyen befolyásolható.
- Magára hagyni szigorúan tilos.
- A Corvinus épületére súlyos veszélyt jelent, ugyanis szeretné minden áron levizelni.

A gyakorlat során használandó eszközök:

- Tetszőleges számú vegyészhallgató (minél több, annál nagyobb mintánk lesz)
- Dínom dánom, vagy egyéb fenséges nedű szopolához
- Tetszőleges töménységű alkoholos oldat buszozáshoz
- Egy pakli franciakártya
- 2 pingponglabda
- 2 műanyagpohár

1. feladat: Buszozás a végtelenbe és tovább

A buszozás lefolytatásához szükség van egy megbízható és karizmatikus sofőrre, aki természetesen maga is játszik. A szabályokat a sofőr adja, de a leiratban biztosítunk egy javasolt szabályrendszert:

Egyszerű választás:

Találat esetén a feltüntetett kortyot a játékos kiosztja valaki másnak, ha nem talált, akkor pedig maga issza meg.

Első lap: Piros vagy fekete – 1 korty

Második lap: Nagyobb vagy kisebb (az előző lapnál) – 2 korty

Harmadik lap: Közte vagy kívül (az előző két lapra nézve) – 3 korty

Negyedik lap: Pontos szín és szám – 4 korty

Megjegyzés: a második és harmadik laphoz: Mindkettő esetben a rajta, azaz a már nálunk lévő lappal megegyező számú-ra való tippelés is engedélyezett

Piramis fázis:

Öt lapos alapú piramist rakunk ki lefordított lapokból, alulról felfele haladunk, soronként felfordítva őket. A játékosok előző fázisban gyűjtött lapjai lefordítva előttük vannak. Ha a játékos úgy gondolja, hogy a felfordított lapok valamelyikével megegyező számú lapja van, akkor azt felveszi a lefordított lapjai közül és ráhelyezi a piramisban lévő lapra. Ha tévedett, annyi kortyot iszik, ahányadik sornál jár a játék és a kártyát visszaveszi. Ha talált, akkor annyi kortyot oszthat, ahányadik sornál jár a játék. Akinek a legtöbb lapja marad a piramis fázis végére, az felszáll a buszra.

Busz fázis:

Megjegyzés: A buszra bárki felszállhat önszántából, akkor is, ha nem neki volt a legtöbb lapja az előző fázis végén.

A sofőr 3 lapot oszt ki felfordítva, egyet pedig lefordítva a buszozók elé. Minden buszozó tippel, hogy a következő lap alatta, fölötte vagy rajta lesz az első, második... lehelyezett lap értékének. Aki mindet eltalálja, az leszállhat. Ha valaki nem találja el mindet, akkor annyi kortyot iszik, ahányadik lapnál hibázott.

A játék akkor ér véget, ha mindenki leszállt, vagy elfogyott az alkohol.

A játék kiértékelése:

A játék végén megkérdezzük az részvevőket, hogy mennyit ittak. A kérdésre várhatóan érkező válaszok eloszlását a következő diagramon ábrázoltuk:

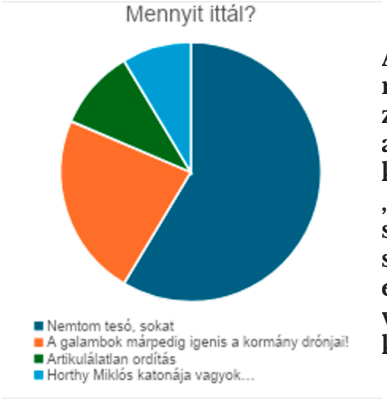

A diagramból egyértelműen láthatjuk, hogy nem látunk semmit. Az ivás kvantitatív elemzésére a buszozás alkalmatlannak bizonyult, a kvalitatív elemzés szempontjából viszont kitűnő következtetések vonhatók le belőle. A „Nemtom tesó, sokat" kategóriába esők valószínűleg nem szálltak fel a buszra, vagy gyorsan leszálltak róla. A maradék 3 kategóriába esők pedig vagy rosszabbul bírják az alkoholt, vagy hosszasan ültek a buszon és szirénásra, konteósra vagy nótázósra itták magukat.

Megjegyzés: A diagramot a Kémlelő Statisztikai Hivatal bocsájtotta rendelkezésünkre.

2. Feladat: Abszolút szopola

A játékot egy asztal körül körbe állva kell megkezdeni. Középre tetszőleges számú fröccsel teli műanyagpoharat helyezünk, a körben állók közül kettőnek pedig egy-egy üres műanyagpoharat és egy pingponglabdát adunk. A játék célja, hogy a labdát belepattintsuk a pohárba.

Amennyiben ez elsőre sikerül, akkor a körben bárkinek továbbadhatjuk a poharat és a labdát, amennyiben csak másodikra vagy később, akkor eggyel jobbra adjuk őket. Ha a tőlünk jobbra lévő játékosnál már van egy pohár és labda, akkor átugorjuk őt, és az utána következő játékos kapja a miénket. Az átugrott embernek innia kell egyet a középen lévő fröccsökből. A játék a fröccs elfogyásáig tart. Egyes változatokban az utolsó fröccsöt egy feles pálinka, a „Királynő" helyettesíti.

Megjegyzés: Ha valakinek a pingponglabdája véletlenül egy fröccsel teli pohárba pattan, akkor azt meg kell innia.

A játék kiértékelése:

A játék végén megkérdezzük az részvevőket, hogy mennyit ittak. A kérdésre várhatóan érkező válaszok eloszlását a következő diagramon ábrázoltuk:

A kvantitatív elemzésre a fenti adatsor szintén alkalmatlan, azonban fontos kvalitatív következtetéseket itt is levonhatunk. A szopola, mint fentebb látható, még a buszozásnál is egyenetlenebb alkoholfogyasztáseloszlást mutat. Ez annak köszönhető, hogy a buszozással szemben nem tippelésre, hanem pingponglabdapattintásra épül, ami egy fizikai készség, tehát az egyes játékosok fogyasztását nagyban befolyásolhatja a tehetségességük. Arra vonatkozólag, hogy azonos képességű játékosok között hogyan zajlik egy szopola, nincs ismert irodalmi példa, a játék rendszerint legfeljebb három ember nagy mennyiségű alkoholfogyasztásával zárul. Ennek ellenére mégis izgalmas marad, mert a legfeljebb három ember személye egy társaságon belül is rendszeresen változik, ismeretlen faktorok miatt.

Megjegyzés: A diagramot a Kémlelő Statisztikai Hivatal bocsájtotta rendelkezésünkre.

Konklúzió:

A mérés konklúziójaként kimondhatjuk, hogy a két játék közül nem választható ki egyértelműen az effektívebb. Ennek ellenére azonban kijelenthető, hogy a céljának mindkettő megfelel, ugyanis, ha az ember szeretne sokat inni, erre mindkettőben megvan a lehetősége. A fogyasztás maximalizálásának legegyszerűbb módja, ha a szerencse önmagában nem sodorna elég sok alkoholt a szájunk elé, hogy szándékos rontással „büntetjük" magunkat. Buszozás esetén ez ismételt „rajta" tippekkel könnyen elérhető, szoppolában pedig elég, ha a fröccsel teli poharakba beletalálunk.

(Ál)Hírek 2.0

Márk

Megszűnik a vegymű!!!!!

Kedves hallgatók! Olyan hírrel szolgálhatunk, amelytől biztosan sokaknak bánat- vagy örömkönnyek gyűlnek majd a szemébe. A VBK vezetése úgy döntött, hogy megszünteti a vegyműt és helyette egy új, modernebb tárgyat vezet be: A vegytermészetest. A vadiúj tárgyban állítólag egy rendkívül korszerű tudásanyag átadása lesz a cél, példának okáért nem csak hőcserélőkről lesz szó, hanem hőcserhalottakról és csőherélőkről is. Tegnap szerkesztőségünk néhány tagja felkereste a tárgy oktatóját és tantárgyfelelősét, hogy több információt szerezzen a tervezett újításokról, azonban sajnos a Kukkoló konkurens újságírói megelőztek minket, így nem tudtuk meg, hogy mik a további szándékai.

Hadat üzentek a BME-nek!!!!

Szerkesztőségünkbe lapzárta után érkezett a rendkívüli hír: A Corvinus hadat üzent a BME-nek. Az üzenetet egy blahai csöves kézbesítette, tartalma pedig mindössze ennyi: had. Intézményünk hadseregének marsalljai tegnap a K134-es teremben összegyűltek, hogy tanácskozzanak az esetről, de csak annyira jutottak, hogy elképesztően kényelmetlenek a terem székei, így azon kívül, hogy hadban állunk, nem mondtak ki semmit.

A Kémlelő sürgeti, hogy a hadban állást mihamarabb szüntessék meg, mert a HAD-ot (HaloAcid Dehalogenase = halosav-dehalogenáz enzim) lehetne jobban is felhasználni, mint benne állással beszennyezni. Sorozatos felszólításainkra a kar hadvezetése még nem válaszolt, a Corvinusra küldött riportereink pedig nem találkoztak intelligens élőlényekkel, akiktől bármit kérdezhettek volna.

Kirúgták a Kémlelő közepesen népszerű újságíróját!!!!

Kirúgták a Kémlelő közepesen népszerű újságíróját, mert fárasztóak és rendkívül rosszak a viccei. Az említett írót rendkívül váratlanul érte a hír, úgy nyilatkozott, hogy az olvasóktól sosem kapott még negatív visszajelzést, bár állítása szerint nevetni sem hallott még senkit a cikkein. Riporterünk kérdésére, hogy milyen tervei vannak a jövőjével kapcsolatban, azt válaszolta, hogy valószínűleg beadja jelentkezését valamilyen titkos háttérhatalmi újságba és alkoholizmus szakértő elemzőként folytatja munkáját. Szerkesztőségünk sok sikert kíván további munkájához.

A Tábortűz ivó istenei

„I'm a god of a dozen different nothings, scraps that lead to rot, momentary glimpses. A change in the air, and then it's gone."

Boró

Szabadságnak hívta, de belül érezte, hogy csak magát áltatja. A bárpult mögött ácsorgott, szórakozottan törölgette a poharakat. Valahonnan halk gitárszó hallatszott, de nem volt hatással rá, tökéletesen eltérő ritmusban tette a dolgát. Mikor az ajtó kinyílt, fel sem nézett.

– Már azt hittem, nem is jössz, Asa – szólt az ajtón belépő férfihez.

– Tudod, a reggeli csúcs nem vár. De elég sok időm van, ahol most van reggel, már nincs, aki rohanjon – húzta el a száját a vendég. Sötét haja volt, szemei alatt pedig fekete karikák sötétlettek. – Van egy kávéd?

– Ír?

– Tudod, hogy az – felelt kicsit méltatlankodva a nyúzottnak tűnő férfi, és levágta magát a bárszékre. – Esküszöm, már ez sem olyan, mint előtte volt. Régen egész nap rohantam, és szerettem. Több volt a remény. Azóta csak a pánik maradt. Köszönöm – vette el a felé nyújtott koktélt. – Tudod, sose hittem, hogy tényleg megteszik. Egy egész kontinenst csak úgy... – elhessentő mozdulatot tett a kezével. Társa megértően bólintott.

– Nekem mondod? A krízis óta gyakorlatilag ez a hely a munkám... Kinek van ideje a tábortűz körüli beszélgetésekre, ha a világ lángol? – sóhajtott. A vendég lassan végigmérte a pult mögött állót. Vörösbarna haja napról napra fakóbb lett, csak az égő fa biztonságot adó illata, és az enyhén parázsló szemei emlékeztettek arra, ki is volt egykor. Előtte. Az agyába villant, hogy ilyen lehet, ha egy isten elveszti a szerepét, amit rögtön a bűntudattal vegyült megkönnyebbülés követett. Amíg ember van, reggeli rohanás is van. Vele ilyen nem történhet.

– Hogy bírod? – kérdezte végül rövid hallgatás után.

– Nos... legalább itt van nekem ez – mutatott körbe a férfi a kis ivóban. A helyiségben félhomály volt, néhány bárba legkevésbé sem illő hófehér szék, és farönk volt elhelyezve egy kandalló körül. A falakon nyársak lógtak. – Nem egy tábortűz, nem az a hangulat. Akartam igazi tűzrakót, de tudod ezek a rohadt törvények... Úgyhogy ez maradt. Kevesebb filozófia, kevesebb romantika. Meg hát a kocsmai beszélgetések nem is az én terepem, ha igazi vendégeket fogadnék, Dyo megsértődne. De itt vagytok nekem ti – mosolyodott el erőtlenül, igyekezve leplezni a keserűségét.

– Sokan járnak ide? – érdeklődött a társa – Mármint közülünk.

– Alkalmanként benéznek páran. Talán csak sajnálatból, de... minden esetre jól esik néha – sóhajtott. – Tudod, egyre inkább úgy érzem, mintha ez nem csak átmeneti lenne. Mit kezdjen egy munkanélküli isten?

– Nem volt idejük beleszokni még, hogy... tudod... szembenézni a tetteikkel, meg ilyesmi. A tagadás isteneinek sok dolga van mostanság. A sokk. De lassan vissza fognak szokni Arde, ne aggódj ezen – biztatta Asa, miközben lassan kortyolgatta az italát. – Mindenkinek vannak nehézségei mostanában. És hát valljuk be, még mindig jobban jártunk, mint a Régiek negyvenötben.

– Őszintén, szerinted szakadhattunk volna még több darabra? – nevetett fel a pultos, de hangjában nyoma sem volt az örömnek. – Ha ennél is kisebbek lennénk, eltűnnénk. Képzeld el, ha szétesnél hatszor kinyomott ébresztőkre, kotyogós kávéfőző hangjára, meg ilyesmi. Már azt sem tudom, mi istennek számítunk-e egyáltalán. Nekünk már nincsenek nagy szerepeink, Asa. Ha mi is szétestünk volna, ők – az utca felé intett – végleg egyedül maradnak. És tudod néha úgy érzem, megérdemelnék.

– Üdv, uraim – szólalt meg egy derűs hang az ajtóból. A levegő szinte azonnal felfrissült, ahogy a fiatal nő belépett az ivóba. Mintha a kandallóban is fényesebben ragyogtak volna a lángok.

– Nio, mi járatban? – mosolyodott el Arde. Az újabb vendég ruganyos léptekkel a pulthoz lépett, és elfoglalta az Asa melletti széket. Haja kicsit kócos volt, szemei pedig olyan ellenállhatatlan derűt és reményt sugároztak, ami az eddigi lehangoló beszélgetés ellenére a két férfira is átragadt. Ruhája fehér volt, de a minták folyamatosan változtak rajta. Ha valaki közelről megnézte, láthatta, hogy egymásba mosódó gyerekrajzokat ábrázol.

– Csak egy jeges teát kérnék, Arde, köszönöm – mosolygott vissza a pultosra.

– Long Island? – kérdezett vissza a férfi, mire Nio felnevetett.

– A *Régiek* óvjanak, dehogyis. Rengeteg dolgom van. Hihetetlen, hogy a gyerekek még ilyenkor is... Például van ez a kislány, képzeljétek, kitalált egy olyan űrhajót, ami zenével hajtható, és levendula illata van. Kíváncsi vagyok, Linóval eljutnak-e rajta a Neptunuszra. Hihetetlen, minden gyerek a Holdra készül, ő meg... – mosolyogva megrázta a fejét, majd a két értetlenül figyelő férfihoz fordult – Linó a képzeletbeli barátja – tette hozzá magyarázatképp, majd egy gyerekrajzra mutatott a szoknyáján – itt is van. Ő az, a felemás csizmában. Azért ilyen a haja, mert részben oroszlán – folytatta, majd látva, hogy nem érzik át a lelkesedését, elhallgatott.

– Szóval fantáziafronton még mindig jól állunk – állapította meg Asa. – Ez nagyon jó hír, Nio. Ezek szerint a gyerekek még nem vesztek el teljesen.

– Igazság szerint egyre többeknek van szüksége rá. A szülők munkába menekülnek, ők meg... nos, a képzeletükbe. – magyarázta a nő. – De amilyen gyönyörű dolgokat hoznak létre... Csak biztatásra van szükségük. És hitre. Biztos vagyok benne, hogy mikor felnőnek, sokkal okosabbak lesznek, mint... hát látták, mit tettek a szüleik.

– Egy roncsot örökölnek – sóhajtott Arde, miközben átnyújtotta vendégének a jegesteát. – A romok között játszva nőnek majd fel, hogy várjuk el, hogy tudják, hogyan kell építeni?

Nincs előttük példa arra, hogy csinálják jól.

– A jó példa nem minden – érvelt a nő. – Azok előtt is jó példa volt, akik ledobták a bombákat, és nézd meg. Küzdeniük kell majd, de bennük van a remény. Ráadásul... nem kell lerombolniuk az előző rendszert, hogy újat építsenek a helyére, hiszen ezt megtették helyettük. Ez fontos előny. Az építés lehetősége a pusztítás bűntudata nélkül.

– Mi lesz, ha ők is elszúrják? – kérdezte Asa bizonytalanul.

– Mindig lesznek, akik elszúrják – mosolyodott el a nő. – Nem lesz tökéletes világ, utópia, ezen már túl vagyunk. De egy emberibb világot még felépíthetnek. Talán kevesebb pusztítással, több együttérzéssel, elfogadással. Reggeli rohanásokkal, tábortüzes beszélgetésekkel. Fantáziával. És hát... ez a legtöbb, amit várhatunk tőlük, nem igaz?

Miután a vendégek távoztak, Arde hosszan ült az egyik farönkön. Az ivót borító félhomály egy kicsit kevésbé volt terhes, a lángok barátságosan ropogtak a kandallóban. Gitár hangja szállt a levegőben, bár sem hangszóró, sem zenész nem volt a szobában. Kezében egy műanyag poharat tartott, lábfeje pedig szinte öntudatlanul ütötte a taktust a padlón. Háta mögött a mágnestáblára itallap helyett egy gyerekrajzot függesztett. Egy kislányt ábrázolt, és felemás csizmát viselő furcsán kócos barátját, ahogy a csillagokat nézték. Kettejük között tábortűz lobogott.

Filmek, amiket érdemes feljavítani

Vannak filmek, amik minden segítség nélkül is a fellegekbe repítenek, vannak, amik egyszerűen csak élvezhetőek, és persze ott vannak azok is, amiket jobb egy kis alkohollal fogyasztani, hátha sikerül kihozni belőlük egy jó estét. Ezekből hoztam ma nektek néhányat. Növekvő nehézségi sorrendben.

(Használat előtt kérdezze meg kezelőalkeszét, csaposát!)

Ádám

4. Pacific Rim: Uprising

A legendás Pacific Rim (Tűzgyűrű) folytatása, annyi bónusszal csupán, hogy ez finoman szólva nem sikerült olyan élvezetesre, mint elődje... Így csak természetes, hogy tökéletes egy nagy adag Jäger mellé.

- *Felgyorsított/lelassított jelenetet látsz*
- *Valaki kimondja, hogy drift*
- *Egy Jaeger vagy egy Kaiju új fegyvert vesz elő*
- *Új Jaeger neve hangzik el*
- *Raleigh nevét megemlítik*
- *Scrappy*

Fenékig, ha

- *Gipsy Danger előveszi a kardjait*
- *Először látjuk Obsidian Furyt*

3. Morbius

Ez a film egyszerre akart vámpírfilm, szuperhősfilm és tudományos thriller is lenni, de végül csak Morbius lett belőle. Jared Leto mindent megtesz annak érdekében, hogy komolyan vegyük és pont ezért nem sikerül komolyan venni. Őszintén, legalább négy liter Kőbambival ülnék be a vetítésére.

Igyál, amikor

- *Michael pupillája megváltozik*
- *Fogvillantás*
- *A kék vér látható, megemlítik vagy használják*
- *Valaki vért iszik*
- *Michaelt Morbiusnak hívják Michael helyett*
- *Michael tudományos magyarázatba kezd*

Fenékig, ha

- *Morbius denevéreket idéz meg*
- *„I am Venom”*

2. A Minecraft Movie

Nem is olyan régi trauma, meglepő, de akár józanul is élvezhető. Az “annyira rossz, hogy már jó” iskolapéldája.

Igyál, amikor

- *Jack Black teljesen indokolatlanul dalra fakad*
- *Natalie nem érti mi a franc van*
- *Dawn megjelenik és nem csinál semmi értelmeset*
- *Minecrafti muzsika*
- *Klisés mondások*
- *Non-canon Minecrafti item*

Fenékig

- *Technoblade reference*
- *Jack Black-Jason Momoa 69*
- *Chicken Jockey*

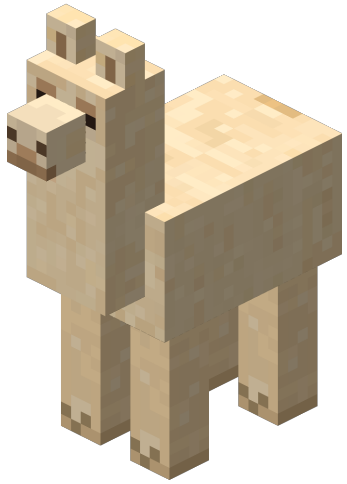

1. Flash Gordon

Igazi nyolcvanas évekbeli klasszikus. Szemet gyönyörködtető film bravúros forgatókönyvvel és színészi munkával. Inkább többet nem is mondok...

Egy amerikai focista küzd a Földet fenyegető űrlényekkel szemben...

De legalább a Queen nagyot alkotott a filmzenével...

Igyál, amikor

- *Elkezdődik a Flash Gordon Theme a Queentől*
- *„Flash Aaaah”*
- *Sátáni kacajt hallasz*
- *Vultan herceg nevet vagy üvölt*
- *Ming-féle jellegzetes gyűrűhang*
- *Régi sci-fi lézerhangokat hallasz*
- *Rossz bluescreen*

Fenékig, ha

- *Űrlényverés amerikai focista módra*
- *„Flash, I love you, but we only have 14 hours to save the world”*
- *Rocket cycle jelenet*

Bónusz kihívás kalandoroknak:

A Pixartól a Hoppers, de lengyelül.

Csak természetes, hogy amikor kimondják annak a *bizonyos* állatnak a nevét inni kell.

A BME tiszteletbeli lakói
3. rész
Szántay Csaba (1928-2016)

A nagyelőadó után a harmadik emeleti termek felé vesszük az irányt. Ha feladjuk, hogy lifttel közelítsük meg a következő gyakorlatunk helyszínét, találkozni fogunk egy furcsa székkel a lépcsőházban. Talán sokat hallottunk már róla, de ismerjük meg kicsit mélyebben Szántay Csaba történetét!

Bence

Szántay Csaba 1928-ban született Salgótarjánban. Középiskolai tanulmányait a budapesti Szent Imre Főgimnáziumban (a mai Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium elődjében) végezte.

A háború szele fiatalon megérintette a későbbi tudóst: 1944-ben, noha alig 16 éves volt, besorozták katonának a szovjet csapatok előrenyomulásával szemben. Csak a szerencsének köszönhette, hogy elkerülte: életútinterjújában úgy nyilatkozott, hogy egy pinceablakon keresztül szökhetett meg, és érhette meg ép bőrrel a háború utolsó pillanatait.

1946-ban állt a pályaválasztás elé: sokunkhoz hasonlóan az orvosi egyetem és az ELTE is lehetőségei között volt, ám végül mégis a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem vegyészmérnöki szakát választotta. Kitűnő minősítéssel diplomázott 1950-ben, majd azonnal munkába is állt a nem sokkal korábban újraszervezett BME Vegyészmérnöki Karán.

Eleinte a már korábban megismert Zemplén Géza professzor – Emil Fischer egyik kitűnő tanítványának, és az első magyar szerves kémiai tanszék alapítójának – keze alatt dolgozott a Szerves Kémiai Tanszéken. Zemplén és tanszékvezetője, Beke Dénes professzor hatására kezdett totálszintézissel és az alkaloidokkal (természetes eredetű, nitrogéntartalmú szerves vegyületekkel) foglalkozni, melyhez legnagyobb sikerei kötődnek.

1965-ben tudományos címének megszerzése után közel másfél évig New Yorkban dolgozott, ahová családját is magával vihette. Itt ismerkedett meg az akkoriban újdonságnak számító NMR-spektroszkópiával – érdekesség, hogy fiának, ifj. Szántay Csabának éppen ez lett később fő kutatási területe.

Itthon egyik első tudományos sikere a trópusi betegségek kezelésére használt emetin totálszintézisének kidolgozása volt a Chinoin gyár (ma Sanofi) felkérésére.

Legfőbb munkája azonban a vinkamin nevű alkaloid hatóanyaghoz kapcsolódik. Korábban az agyi értágító hatóanyagot meténgekből vonták ki: azonban az apró növény árnyékkedvelő volta miatt nehezen termeszthető. Az ipari mértékű szintézisút megvalósításával lehetőség nyílt a gyógyszer fenntartható termelésére.

Később ezen hatóanyag csekély módosításával a Richter Gedeon Gyógyszerárugyár a legsikeresebb magyar gyógyszert kezdte gyártani: a Cavintont. Ezen molekula látható a bevezetőben említett kovácsoltvas szék támláján is.

Szántay munkáját 1975-ben A Magyar Népköztársaság Állami Díjával (a Széchenyi-díj elődjével) jutalmazták.

A későbbiekben további hatóanyagok totálszintézisének kidolgozásában is közreműködött: a teljesség igénye nélkül nevéhez fűződnek fájdalomcsillapítók, vakságot megelőző és rákellenes gyógyszerek is. Összesen több mint 350 publikáció és 250 szabadalom fűződik a nevéhez a szerves kémia területén.

Munkásságával nemzetközi ismertségre is szert tett. Egészen az 1960-as évektől kezdve gyakran kapott meghívásokat – többek között Franciaországba, Svájcba és Japánba – egyetemekre, gyógyszergyárakba és konferenciákra.

A Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, valamint a Központi Kutatóintézetének egy természetes szerves anyagok szintézisével foglalkozó osztály megszervezője és vezetője is volt.

Kutatómunkája mellett nem felejthetjük el oktatómunkáját sem: közel fél évszázadon keresztül oktatott szerves kémiát a Műegyetemen.

1965-ben címzetes docensi, két évvel később pedig egyetemi tanári kinevezést kapott. 1978-ban a Szerves Kémiai Tanszék tanszékvezető professzorának nevezték ki, mely pozíciót 16 éven keresztül töltött be.

Oktatómunkája azonban nem ért véget 1998-as nyugdíjba vonulását követően sem: folytatta az elméleti szerves kémia és szintézisek oktatását. Nevéhez fűződik az “Elméleti szerves kémia’ című tankönyv is, mely 2016-ig összesen négy kiadást élt meg.

2016 januárjában, 88. születésnapja után néhány nappal hunyt el. Nyughelye a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben található.

Hova üljek?

Bálint

Belépek. 5 percet késtem. A tanár már képleteket firkant a táblára. Nagyjából 10 másodpercem van eldönteni, hova üljek, különben... Különben nem igazán tudom, mi lesz, beszippant egy fekete lyuk vagy megszakad a téridő-kontinuum, valami ilyesmi. *9 másodperc.*

Nem vagyunk sokan. Tíz üres széknél egyszerű lenne, rázuhannék az elsőre, ami az utamba kerül. De a lehetőségek tárháza nem megkönnyíti, hanem megnehezíti a választást. Használati útmutatót pedig nem adtak hozzá, helyben kell kitalálnom. Van, ahová jó ötlet leülni, és van, ahová nem. Hogy melyik melyik, azt senki sem tudja biztosan, de ahogy választasz, rájössz, hogyan sikerült. *8 másodperc.*

Lássuk csak. Érdekel az óra. Táblán apró betűk. Hátsó sorok kilőve. Érzem, ahogy a szemgolyóim hatalmas ívet tesznek meg a terem egyik feléből a másikba. Bal szélen egy lány. Ismerem valahonnan. Autópálya-egyenes haj. Zsiráfszerű, álmos tartás. Egy szabad szék van mellette. Elindulok felé. *7 másodperc.*

Ez könnyen ment. Csak semmi sietség, van időm, mintha a konyhába mennék ki vízért. Már csak kettő sor választ el minket. Mereven ül. Túl mereven. Összekevertem valakivel. Nem állhatok meg. Pattognak a szemeim. *6 másodperc*.

Kettővel előrébb gubbaszt egy srác. Oversized kapucnis pulcsi, rövid barna haj. Tudom ki ez. De barátok vagyunk? Nem igazán. Köszönő-haverok? Talán. De vajon órán-egymás-mellé-ülő-haverok is?

Próbálok visszaemlékezni, mikor beszéltem vele utoljára. Nem lesz jó. Elsétálok mellette. *5 másodperc.*

Csönd. A tanár megáll a beszédben. Felpillantok. Csak a laptopján matat. Visszarántom a szemem. Érezhetően üres sorok következnek, okkal hagyták ki őket. Úgy iszonyodik tőlük mindenki, mintha száz évvel ezelőtti diákok lelkei foglalnák el őket. Szellemsorok. Szinte minden más órán is üresek. Közeledek a terem elejéhez. Lassabbra veszem a tempót. Érzem, ahogy lüktetnek az erek a nyakamban. *4 másodperc.*

A srácot már messziről kiszúrom. Egyedül ül, középen. Nem foglalja el az összes széket, de az ember érzi, hogy egész szemeszterben itt fog ülni, és a teljes sor kell neki a gondolkodáshoz. Békén hagyom. *3 másodperc.*

Kettővel mögötte egy lány. Táskája egy széken, a kabátja a következőn, a kulacsa eggyel arrébb. Szépen egymás mellett felsorakoztatva, egy kis védelmi vonal. Ha valaki közeledik, előbb velük kell tárgyalnia. *2 másodperc.*

Újra végigpásztázom a sorokat. A szemeim előbb tudják, mint én, hogy egy biztos ponthoz közelednek. Már látom én is. Nincs sok időm, irányba állítom magam. 1 másodperc. Befordulok, leengedem a táskám pántját a vállamról.

Leülök.

Szinte azonnal mellém pottyan egy ismerős arc. Rám mosolyog. Valószínűleg örül, hogy ezúttal megúszta ezt a harcot.

Inni vagy tanulni

Eme kérdés az emberiség egyik fő megoldatlan rejtélye, amely az ősrobbanás óta foglalkoztatja a tudósokat és a filozófusokat. A hatalmas dilemma eldöntésére szerencsére az évezredek során több hatékony módszert is kidolgoztak. Az egyik legfigyelemreméltóbb közülük Pepsi B. munkássága, akinek sikerült egy biztos módszert kidolgoznia a kérdés megválaszolására. Sajnos aljas politikai okokból a világ elitje szüntelenül próbálja az eredményeit háttérbe szorítani. Nekünk is sokáig elkerülte a figyelmünket ez a bámulatos életmunka, míg végül isteni szerencse folytán rátaláltunk Pepsi B. egy baráti levelezésére. De elég a mellébeszélésből, lássuk is a megoldást a páratlan zseni saját szavaival!

Ámbi és Márk

„...Remélem, tudod, kedves barátom, Arisztotelész S., hogy amit kérsz, az a legtitkosabb tudás, ami ha kiderül, talán az életünkkel fizetünk mindketten. Viszont nem hagyhatom figyelmen kívül, hogy a testem fárad, és előbb utóbb velem együtt a sírba száll mindaz, amit a világról tapasztaltam. Ezért neked, a legjobb tanítványomnak, most leírom, hogyan deríthető ki bizonyosan, hogy az ivást vagy a tanulást válaszd inkább. Kérlek, az életed árán is óvd ezt a tudást, ne add oda senkinek semmi pénzért, különben 2000 év múlva még a vegyészkari lapban egy shitpost cikk íródhat belőle.

Az egész a VBK-n kezdődött. Rengeteget kellett tanulom, de inni is szerettem volna, és egyszerűen nem tudtam, hogy melyiket válasszam. Rengeteget szenvedtem, de a kínjaim között hosszasan meditáltam és imádkoztam, hogy isteni választ kapjak a problémáimra. Ez működött is, egy AP buli alkalmával furcsa látomásaim lettek. Nem értettem kezdetben őket, havas hegyeket láttam és furcsa írásokat, amiket nem értettem. Komoly kutakodás után jöttem csak rá, hogy az írás tibetiül van, és egy távoli faluba akar vezetni engem a Himalájába.

Repülőjegyet akartam venni, de sajnos félév elején voltam, így az ösztöndíj hiányában nem engedhettem meg, ezért gyalog indultam útnak. Hónapokig sétáltam, átvágva sivatagokon, dzsungeleken, háborús vidékeken, mindezt víz és Karimi gyros nélkül. Végül megérkeztem a Himalájára, amit bármilyen felszerelés nélkül, puszta kézzel kezdtem el megmászni. Csakhamar megtaláltam a falut, ami a látomásaimban volt. Az érkezésemre viszont felkészültek. Meg sem pihenhettem, rögtön nindzsák és veszett krokodilok támadtak rám. Fáradt voltam, de a kíváncsiság erejével és a Gabriel-szintézis reakciókörülményeinek ismeretével könnyedén elbántam velük.

Körbenézve egy óriási kolostort pillantottam meg. Beléptem oda, aminek a hatalmas termében, a hideg kőoszlopok között megpillantottam a

Dalai Lámát.

– Hallod, Te Dalai Láma, áruld el a titkot, amivel eldönthettem, hogy igyak vagy tanuljak! – kiáltottam rá.

– Az nem úgy működik. Ahhoz előbb bizonyítanod kell, hogy méltó vagy rá. – Ekkor levitálni kezdett, majd világítani, míg fel nem fedte nekem az igazi alakját. Gáspár Laci volt az.

40 napon és 40 éjjelen keresztül harcoltam Gáspár Lacival, de egyikünk sem bírt a másikkal. Végül teljesen kimerülten megálltunk egymás előtt, a vállamra tette a kezét és így szólt:

– Pepsi, látom erős fából faragtak téged. A Kőbányain és White Monsteren edzett izmaidat nem tudja legyőzni az 500 év Nindzsucu tudásom sem, ezért elengedek és elmondom, amit tudok. Az általad vágyott tudás nincs a birtokomban, de ismerek valakit, aki tudhatja. Nemesis a neve, a gyíkemberek vezetője, a legnagyobb hatalmú élőlény a galaxisban. A tudását 100%-ban az ivás és a tanulás közötti döntés képességének köszönheti.

Kezet fogtunk, megköszönte a küzdelmet, ittunk egy erős házi pálinkát, elbeszélgettük, hogy milyen menő lenne albérletet venni Tatán, majd meghalt. De utolsó szavaival elmondta, hogy BME napokra majd feltámad.

Útnak indultam. A Himalája rejtett barlangrendszerébe vezetett az utam, ahol évtizedekig barangoltam megállás nélkül. Végül találtam egy erődítményt, amiben egy gyanúsan széles, boss fight-ra kiépített terem volt, benne Nemesissel.

– Hallod, Te Nemesis, add át rögvest az ivás és a tanulás precíz összhangját rejtő tudásodat, különben törődj bele a vereségedbe!

– Azt hiszed ilyen könnyen legyőzhetsz? Akkor küzdjünk, de jobb ha tudod, hogy sok dolog van, amiről még sejtelmed sincs. – Miközben ezeket mondta, felvette a végső formáját, és átalakult Mollywooddá.

– Mollywood? Te vagy a gyíkemberek titkos vezetője?

– Pontosan. A Magyarországon hagyott változatom csak egy AI bot, ami eltereli a gyanút a sötét tervemről. Mivel csak én birtoklom a tiltott tudást, annyi hatalom összpontosul a kezemben, hogy hamarosan egy gyors támadással elfoglalom a Földet, majd pedig az egész Galaxist! – gonosz kacajt hallatott.

– Ezt én nem hagyhatom! Hacsak el nem árulod a titkot, amivel eldönthettem, hogy igyak vagy tanuljak.

– Nem fogom.

– Akkor készülj a halálra!

Az ezutáni rész kicsit homályos. Talán győztem, vagy a pár oldallal korábban megemlített AP során bevett nagydózisú etanol hatása kezdett kimenni, nem tudom. Viszont a végén elhagytam a fizikai testemet, az asztrál testemben lebegtem, és végtelen dimenziót jártam be pillanatok alatt. Végül elértem a felvilágosodott Buddhához is. Meghajoltam előtte, ő mosolygott és egy papírt adott át, amit csak a teljesen felvilágosult állapotban láthat az ember. Mielőtt visszakerültem volna a testembe, ránéztem a papírra, amin az alábbi felirat állt: „Ha felmerül a kérdés, akkor a válasz egyértelmű. Igyál."

Bár P. Béla egyértelműen eldöntötte a kérdés körüli vitákat, elődei sok felettébb érdekes, és elavultnak nem nevezhető megoldási módszert fedeztek fel. Cikkünk célja, hogy az abszolút igazság mellett ezeket is bemutassa.

1. *A Hückel módszer:* Az ember józanon nem tud tisztán gondolkodni, ezért be kell rúgnia ahhoz, hogy a kérdésre valódi választ adhasson.
2. *Fick III. törvénye:* A szoba egyik felére helyezz egy üveg sört, a másikra a jegyzeteidet. Kérd meg a szobatársad, hogy bekötött szemmel pörgessen meg. Amerre indulsz, az nyert.
3. *Az Euler módszer:* Próbáld meg 10 perc alatt bizonyítani a Riemann sejtést. Ha sikerül, tanulj, ha nem, igyál bánatodban.
4. *Schmoluchowski-Einstein módszer:* A tanulás a tudástól való megrészegedés, vagyis a berúgás allegóriája, tehát mindenképp az ivás mellett döntesz.
5. *Schrödinger-féle kvantum szuperpozíciós módszer:* Helyezzünk egy szobába egy macskát, piát, tananyagot, adott valószínűséggel elbomló radioaktív atommagot, Geiger-Müller számlálót és egy hidrogén-cianidos üveget. Az elmélet alapján amíg nem nézünk be a szobába, a macska hullámfüggvénye szuperpozícióba kerül, és egyszerre iszik és tanul. Modern kísérletek alapján viszont a pia és az ember hullámfüggvénye nagyobb mértékben átfed, így emberrel végezve a kísérletet a kvantummechanika szabályai szerint az ivás fog dominálni.
6. *A Reykjavík technika:* Nézd meg a grönlandi időjárást. Ha homokvihart mond, tanulj, ha havat vagy bármi mást, akkor igyál.
7. *A Wiberg-Mayer inkvirálás:* Menj le a csocsóba, és tedd fel a kérdést az aktuális csaposnak.
8. *Az Oláhkettesgolfgusztáv analízis metodológia:* Ez némi fizikai és matematikai ismeretanyagot igényel, de a szőrös golyók és a Cox-Zucker tételekből belátható, hogy a megoldás triviális.
9. *Debye-féle titrimetriás analitikai megközelítés:* Ez a módszer egy olyan megfontolásra épül, mely szerint sokat tanulhat az ember abból, ha hibákat követ el, tehát akkor is megéri az ivás mellett dönteni, ha nem az a helyes döntés.
10. *Sean Combs antropomorfizmusa:* az ügyvédem javaslatára, ezt a módszert inkább nem közlöm

11. *Barometrikus Mohr-Volhard vegyes meghatározás:* Ha a légnyomás 50 bar fölött van, tanulj, ha alatta, akkor igyál. Az 50 bar fontos határérték, mivel affölött az alkohol hatása sajnos nem tud érvényesülni, így az ivás értelmét veszti.

12. *A. H.-féle jusztifikáció:* A tanulás előnyösségét csak bizonyos alsóbbrendű népcsoportok propagálják, valójában tudományosan nem igazoltak jótékony hatásai. Emiatt az ivás az egyetlen helyes választás, sőt kötelesség.

13. *Anonymus módszere:* Nem ismert.

14. *Rydberg kevert polinomiális közelítése:* Dobj fel egy érmét, ha fej, az ivás nyer, ha írás, a tanulás veszít.

15. *Feynman-Einstein-Montgomery elv:* Írj egy emailt a kérdésről a dékánnak. Ameddig nem válaszol, addig mindenképp fogyassz sok alkoholt, hogy gyorsabban teljen a várakozás.

16. *Arisztotelész-Nietzsche-Oppenheimer válasz:* Gondolkodom, tehát iszom.

17. *Schoppenhauer-Freud opportunitási kritériuma:* Ha van lehetőséged inni, akkor a lehetőséggel élni kell, mert eljuthatsz oda, hogy nem lesz májad, de agyad igen, míg fordítva ez nem következhet be, ezért igyál.

18. *Kosi féle konvergencia kritérium:* Közelíts a szádhoz egy-egy üveg tanulással és alkohollal. Amelyik finomabb, azt válaszd.

19. *Az amerikai megfontolás:* Ez egy nagyon jó kérdés. Nagyon jól meg tudom válaszolni. Bárkit megkérdeznek, én tudom a legjobban megválaszolni. Újra naggyá kell tenni a nemzetünket, melyben ez a kérdés kulcsfontosságú. Ezen okból arra gondolok, hogy igazából tényleg a legjobb embernek tette fel ezt a kérdést. Az egyetlen ok, amiért még nem válaszoltam meg, az az, hogy az illegális elemeket még nem sikerült teljesen jégre tennem. De higgye el, tudom a választ. Mindenkinél jobban tudom, a válasz jó kezekben van.

20. *Navier-Stokes-féle nagy nyelvi modell módszer:* Tedd fel a kérdést egy AI modellnek egy aktuális Milleniumi-problémával együtt. Míg kijön az eredmény, és rá válaszul a matematikus közösség cáfoló bizonyítása, addig várd az eredményt a Csocsóban.

21. *A Jeffrey kvantifikáció:* MINERS MINER SMINE RSMINERS. Tehát ez a tökéletes válasz.

22. *A Bloomberg-Reformatszkij szintetikus szemlélet:* Mivel alkohol van a természetben, tanulás viszont nincs, ezért a tanulás egy egészségtelen, szintetikus dolog. Emiatt feltétlenül az organikus megoldást, vagyis az ivást kell választanod.

BME Shop
AJÁNDÉKBOLT

STÍLUSOS BME-S CUCCOK EGY HELYEN

bmeshop.hu

